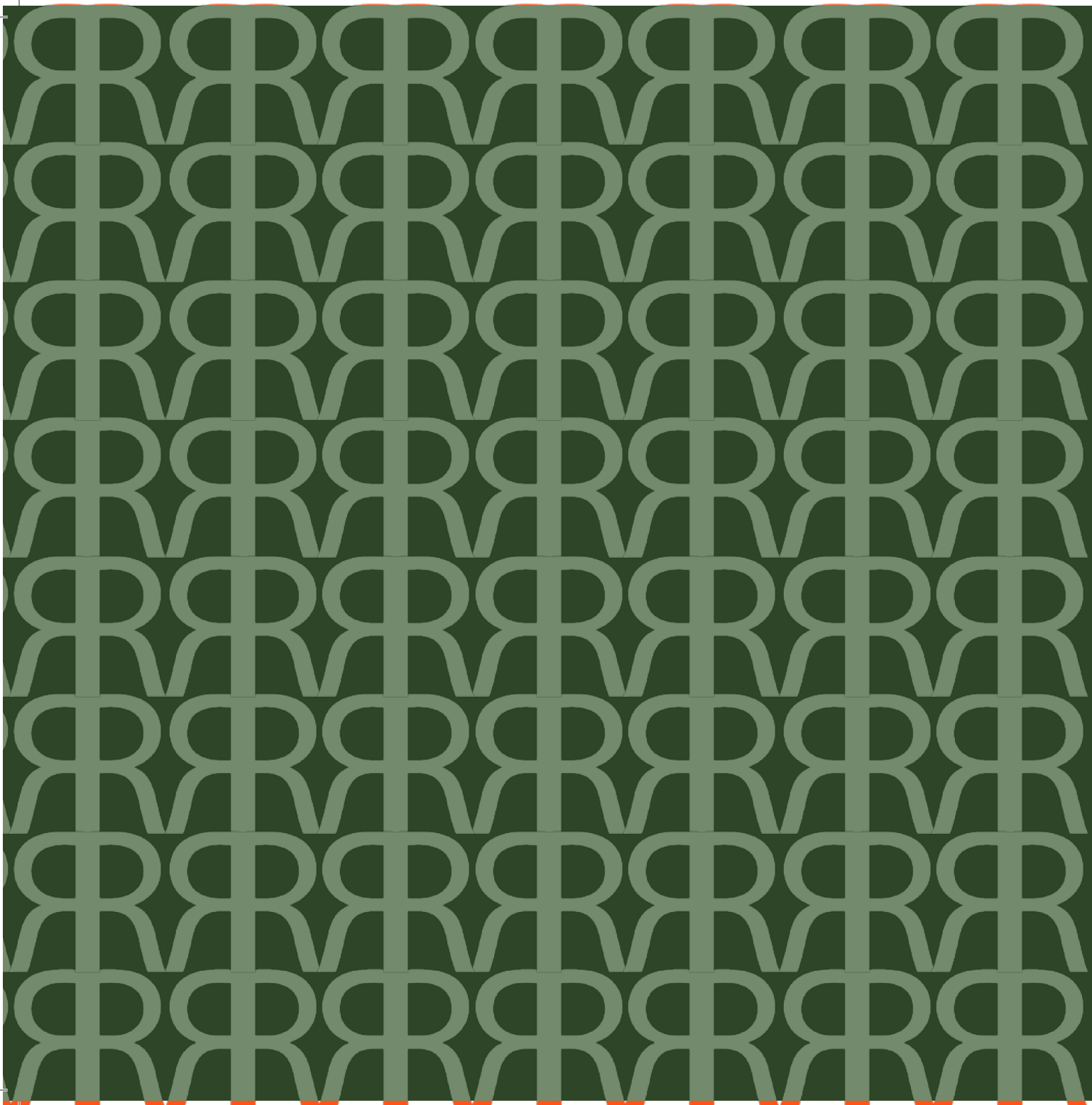




SkulptuRute
2024 - 2025







SkulptuRute
2024 - 2025







Jeg tror på det gode i menneske, kraften i å ha det godt og gjøre godt. For meg er det betydningsfullt å kjenne på energien, stemningen og følelsene rundt meg. Vi har så mange sanser vi kan benytte oss av. Inntrykk som setter seg i kroppen, enten det er positivt eller negativt, som påvirker hvordan vi lever livene våre. Det former hvordan vi er med oss selv og andre rundt oss. Wergelandshaugen er skapt med dette i tankene. Målet mitt er at det skal være et sted for alt vi ikke bare ser, men også kjenner tingene som fester seg i oss, som skaper dype følelser og varige minner. Derfor skapes kunst, derfor er kunsten så viktig på Wergelandshaugen. Hver av kunstnerne i SkulptuRute har sine erfaringer, kunnskap og refleksjoner de uttrykker gjennom arbeidene. Det er en spennende sammensetning av uttrykksformer som på ulike vis bidrar til å stimulere følelser, stemninger og assosiasjoner. De inspirerer sansene våre på et dypere plan og utfordrer til refleksjon. Plassert på ulike steder i parken og ravinen får publikum en unik mulighet til å kjenne naturens avbalanserende egenskaper og ro samtidig.

Tusen takk til kuratorene Ole Fredrik Hvitsten og Jim Darbu som har satt sammen kunstnere og deres arbeider til et spennende samspill med omgivelsene. En stor takk til kunstnerne Ida Siebke, Kjersti Austdal, Cathrine Kullberg, Petter Ballo, Philipp Spillmann, Johannes Vemren Rygh, Hilmar Fredriksen, Kjetil Aschim, Ann Kristin Aas, Beate Einen.

Eier og gründer
Annicken Thrane-Steen





SkulptuRute

Ideen med skulpturparken springer ut av et ønske om å gjøre Wergelandshaugen til et attraktivt sted å besøke for de som vil oppleve utendørs skulptur. Stedet har et stort uteområde som spenner seg fra nedre parkeringsplass langs en sti ved ravinen og opp til hovedbygget. Vi har lagt vekt på at skulpturparken skal være gratis og tilgjengelig for publikum og håper at den vil bli et attraktivt turmål med beliggenhet i Eidsvoll.

I tillegg ønsket vi å skape muligheter for de inviterte kunstnerne å utfolde seg på en litt annen arena enn det de er vant til. Mye av kunsten som produseres i dag er enten forbeholdt gallerier eller offentlig utsmykning. Ved å ta kunsten ut og la den spille på lag med omgivelsene håper vi å bidra til å sette i gang nye verdifulle prosesser hos den enkelte kunstner. Vi var naturligvis spente på hvordan hver enkelt kunstner ville løse utfordringen.

Som arrangør er vi i Studio Halv takknemlig for muligheten til å lage dette prosjektet ved Wergelandshaugen. Vi driver fra før et kunstnerstyrt galleri på St. Hanshaugen i Oslo og prøver så langt vi kan å skape flere tilbud for kunstnere, samt å ha det litt gøy underveis.



Wergelandshaugen Kunstsenter


Wergelandshaugen AS ble etablert i 2017 da Annicken Thrane-Steen overtok den ærverdige men svært nedslitte Sorenskrivergården. Det tok fire år å restaurere den gamle bygningen, samtidig nøyaktig 100 år etter er et nytt atelier, og selskapslokale, Kunstlåven, og fire mikrohus, bygget.

Villaen er tegnet av Eilif Arneberg og bygget i 1921 av skogeier Hans Gustav Høibraaten. Høibraaten ønsket et herskabelig hus til sin familie og kontaktet sin svoger den kjente maleren Henrik Sørensen som spurte sin gode venn Arnstein Arneberg. Sorenskriverboligen er bygget i klassisistisk stil fra slutten av 1700-tallet og pietetsfullt restaurert både utvendig og innvendig. Vi har søkt å finne tilbake til husets originale farger, og også mønstre og stilarter som ble brukt i herskaps hus på 1920-tallet. Kom på omvisning for å lære mer.

Fire mikrohus er oppført på den historiske tomten, disse er tegnet av arkitekt Benedicte Sund-Matisen, SUMA arkitektur, i Nordisk samtidsarkitekturstil. Det er tenkt gjennomgående grønt med lokal arbeidskraft og materialer som grønne sedummatter på taket.

Wergelandshaugens Salonger er foreningen som har ansvar for alt av kunst og kunstarrangementer på WH. Deriblant WH AiR som er et residensprogram for kunstnere, hvor det tilbys bolig og atelier to ganger i året. Her er det mulig for kunstnere å bli kjent med andre med ulike faglige bakgrunner, og å fordype seg i egne kunstnerskap.





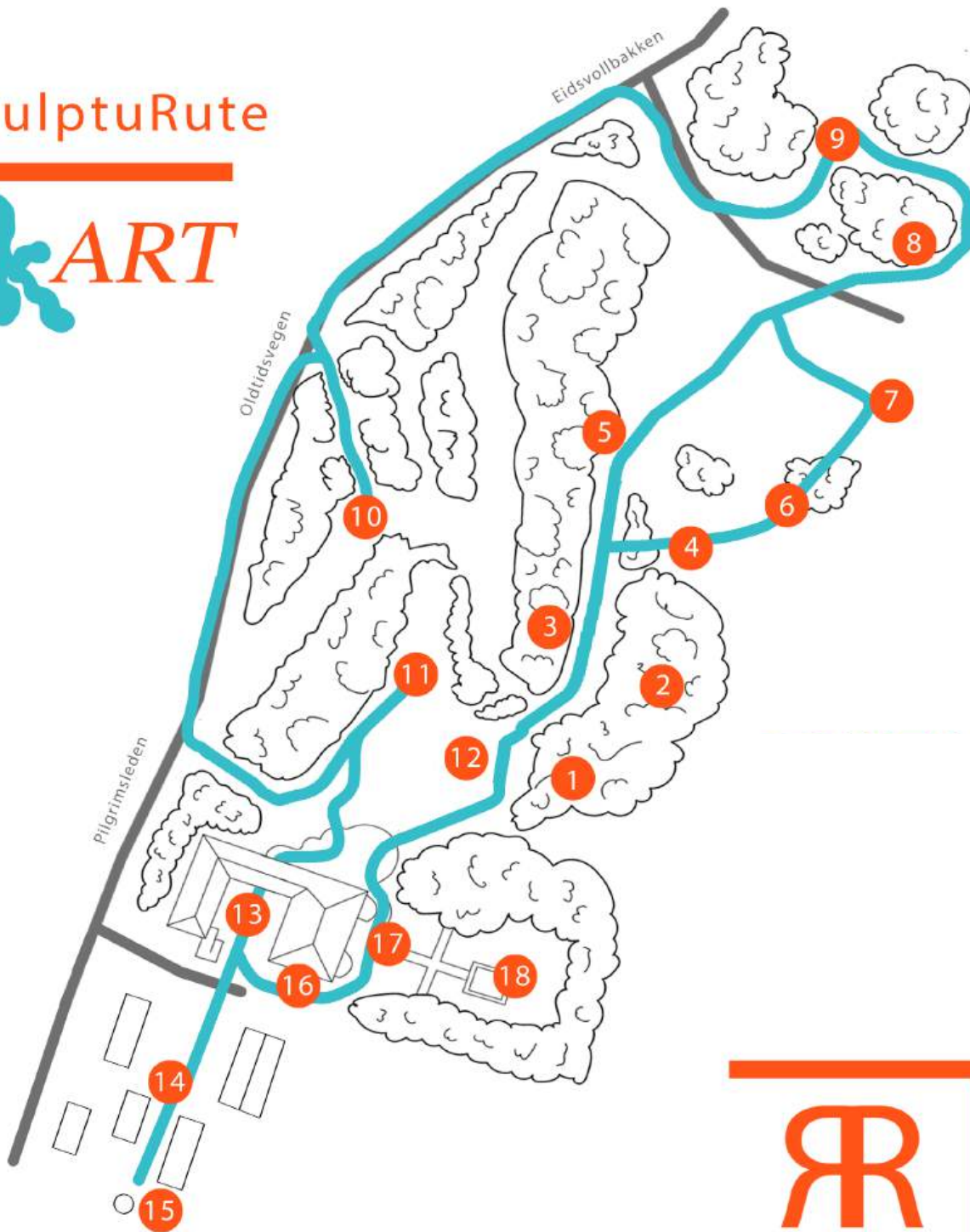
15 juni 2024 åpnet SkulptuRute med skulpturer fra 10 kunstnere på Wergelandshaugen. Med ca 60 publikumere ønsket Jim Darbu velkommen og Annicken Thrane-Steen delte ut blomster til kunstnere og kuratorer.

Kunstvandringen startet ved Kunstlåven kl 15 og beveget seg gjennom området hvor kunstnere gav insikt i sine egne arbeider, her med Petter Ballo og hans arbeid ”gulløye”.

Etter formidlingen ble det et lite opphold med mingling, mat og drikke før Kjersti Austdal holdt sin performance med arbeidet ”tumulus”.

Med musikk spilt av Lars Kjemphol beveget festen seg ut i den tidlige natt og senere avsluttet med en god følelse.

SkulptuRute



Kunstnere / Artists

Ida Siebke	1	Philipp Spillmann	7	Jim Darbu	13
Kjersti Austdal	2	Johannes Vemren Rygh	8	Beate Einen	14
Ole Fredrik Hvidsten	3	Hilmar Fredriksen	9	Beate Einen	15
Jim Darbu	4	Kjetil Aschim	10	Annicken Thrane-Steen	16
Cathrine Kullberg	5	Ann Kristin Aas	11	Nils Erichsen Martin	17
Petter Ballo	6	Nebil Zaman	12	Annicken Thrane-Steen	18

For å gi kunstnere mest mulig frihet i produksjon og konseptutvikling ble hele området på Wergelandshaugen delt opp i soner som kunne velges i gradert rekkefølge. Gjennom en slik prosess kunne områdene tilpasset hver enkelt kunstner og deres plan om verk.

Prosjektet har vært heldig med et stort området og mange gode lokasjoner som gjorde det mulig å være fleksible under monteringsfasen. I sum gav dette prosjektet god flyt hos kurator, kunstner og utstillsted.




Johannes Vemren Rygh - "Massive Attac"

Tematisk er verket litt nostalgisk- som liten var jeg interessert i insekter, som jeg samlet på og studerte. Eikehjort er Europas største bille, og den helige gral sånn sett for en insektinteressert. Interessen for samling avtok samt at jeg var ambivalent i forhold til å samle insekter. Jeg var jo såpass glad i dem at jeg ikke ville drepe noen av dem. Så å ha en eikehjort i insektsamlingen forble en drøm.

Verkets tittel Massive Attack, refererer til bandets album Mezzanine, der de har en Eikehjort på coveret. - Foruten at jeg liker bandet, passer tittelen godt i politisk urolige tider, når man tenker at verden var mer fredfull før (virket den selvfølgelig ikke var...)

Johannes Vemren Rygh (f1979), jobber med hverdagslige gjenkjennbare gjenstander og assosiasjonene som står i møte med disse- Visuelle allegorier. Gjenstandene settes i en ny kontekst ved at han forandrer litt på originalen slik at de går fra å være ordinære til å bli personlige og symbolske ladete objekter. Spenningen som oppstår i møte mellom funnene objekter i sammenheng med egenlagde elementer.





Philipp Spillmann - "Spade Invader"

Spade invader tar utgangspunkt i et funnet objekt; et spadeblad. Jeg finner ofte uventete objekter mens jeg leter etter sopp og spiselige planter i skogene rundt Oslo. Objektene er etterlatenskaper etter menneskelig aktivitet. I en tilsynelatende tidløs natur kan slike hverdagslige objekter virke ganske malplasserte, ensomme og i noen tilfeller nesten eksotiske.

Jeg gjorde et minimalistisk inngrep inspirert av et monsterblad. Monstera er en tropisk planteslekt. Navnet er avledet av det latinske ordet for monstrøs eller unormal. Den dukker også ofte opp som motiv på klær eller som smykke; utformet i edle eller uedle metaller. Jeg leste nylig at i flere kulturer assosieres Monstera blant annet med rikdom, lykke, langt liv og velstand.

Philipp Spillmann (1977) er født og oppvokst i Sveits og har klassisk gullsmedutdannelse derfra. Han flyttet til Norge i 2001 og begynte etter hvert med utforskning av alternative materialer funnet på søppelplasser, loppemarkeder eller forkastet i naturen; materialer som vekker fornemmelser og assosiasjoner. Spillmann jobber hovedsakelig med smykker som kunstform. De siste årene har han også laget rene skulpturelle verk og utsmykninger i offentlig bygg. Siden han ble medlem av Norske Kunsthandverkere i 2011 har han stilt ut både nasjonalt og internasjonalt og hans verk er representert i flere privat- og museumssamlinger.



Ida Siebke - "Blåstopp"

Grunntanken bak mitt bidrag til skulpturparken på Wergelandshaugen var å skape noe som kan spre glede på lik linje som skogen gir meg glede. Både i prosessen ved å lage skulpturen, men også det endelige resultatet. Det å oppholde seg i skogen er for meg en opplevelse som alltid er unik; fylt av magi og undring. Et sted for ettertanke, innhenting av inspirasjon og påfyll av energi.

Jeg ønsket å skape et verk som gjenspeiler barndom, magi og fantasi i møte med naturen.

Noe som glir inn, men samtidig skiller seg ut.

Noe som kan spille på lag med trolske trær og skygger.

"Ida Siebke, (f.1991,) har de siste årene markert seg via deltakelse på utstillinger som Statens kunstutstilling; Høstutstillingen, Årsutstillingen, Galerie Handwerk, Talente, og er kjøpt inn til både KODE, Nasjonalmuseet og glassmuseet i Zelezný Brod, Tsjekkia. Siebke arbeider primært med glass; et materiale hun startet å jobbe med allerede som 16-åring ved Kosta Glascenter i Småland, men kombinerer også med andre materialer. Den røde tråden i Siebkes arbeider er psyken, og hun legger ikke skjul på at hun tar utgangspunkt i eget liv og erfaringer. Hun har tidligere tatt for seg tematikker som depresjon, angst og overgrep; tilstander, følelser og begrep som hun oversetter til konkrete skulpturer i et ønske om å forminske tabu, og normalisere samtalen rundt det vonde. I skulpturen til Wergelandshaugen har hun valgt å gjøre det motsatte, og fokusert på naturen som en motpol til psykisk uhelse.



Kjersti Austdal - "Tumulus"

I verket ser man en gruppe hule, mosedekkede hauger. Tittelen "tumulus" peker mot en begravelseskikk som har vært praktisert i store deler av verden, hvor en haug av jord og stein rommer et gravkammer. De hadde ikke bare praktisk funksjon, men ble gjerne anlagt som et monument som hedret den døde. Med utgangspunkt i denne praksisen har kunstneren laget en installasjon som innbyr til interaksjon. Slik oppstår det en møteplass mellom to aspekter som vi typisk holder adskilt. Her er du velkommen til å leke, utforske og hvile, så vel som å reflektere over menneskets gang fra arvtagere til forfedre.

Kjersti Austdal (1990) er en kunstner basert i Stavanger. Gjennom bearbeiding av hverdagslige objekter skaper hun verk som forbinder et lekent og forstyrrende uttrykk. Verkene hennes er ofte interaktive, og kan ta form som skulpturer, installasjoner og performancekunst. Hun har en Mastergrad i Billedkunst, med utdanning fra Statens Kunstakademi i Oslo og Prague City University. Hun har tidligere stilt ut på Nasjonalmuseet, Performance Art Bergen, Akershus Kunstsenter, The Mothership i New York, Stone Bell House Gallery i Praha og National Center for Contemporary Arts Moscow. Hun har gjort seg bemerket ved å designe den offisielle norske 20-kroningen "Norgespulsen" som markerer Norges Banks 200-års jubileum.

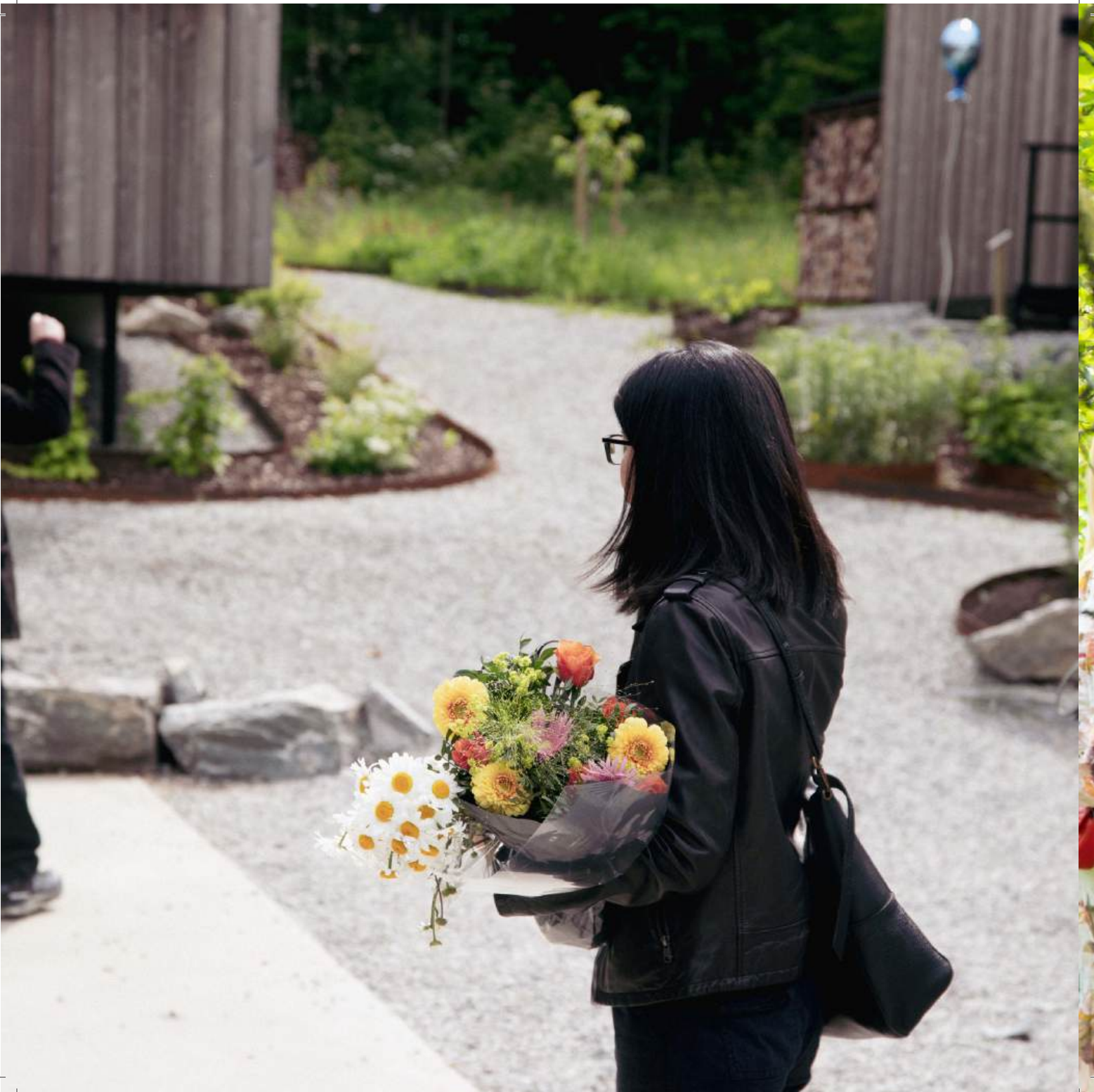




Kjetil Aschim - "Birdbot 3000 S"

Velkommen til fremtidens fuglebolig: Birdbot 3000 S! Denne revolusjonerende roboten, laget av holdbart cortenstål, er et teknologisk mesterverk som kombinerer banebrytende AI med elegant design. Birdbot 3000 S vet nøyaktig hvor fuglene ønsker å bygge reir og tilbyr dem de tryggeste og mest moderne hjemmene. Hvorfor Birdbot 3000 S? Avansert AI: Analyserer fuglenes atferd for optimal plassering. Robust og Vakker: Laget av cortenstål, står den imot alle værforhold og er et kunstverk i seg selv. Global Innvirkning: Designet for å fremme biologisk mangfold over hele verden. Enkel Bruk: Rask installasjon og automatisert drift. Birdbot 3000 S er ikke bare en fuglekasse – det er en global løsning for å beskytte naturen. Bli en del av den grønne revolusjonen og gjør en forskjell med Birdbot 3000 S i dag!

Kjetil Aschim er en metallkunstner som holder til i Hønefoss. Han har en master i visuell kunst fra Kunsthøgskolen i Oslo (2006-08) og har også studert ved Asker kunstfagskole (2000-03). Aschim har hatt en rekke utstillinger, mottatt flere stipender og utført flere utsmykningsoppdrag. Når han lager sine objekter, låner han former fra naturen og legger til ulike elementer. Håndverksmessige kvaliteter tar en stor plass i arbeidet hans, og metall krever tid og nøyaktighet, og dette materialet gir han frihet til å uttrykke seg. Han lager blant annet skåler, boller, skulpturer og lamper. Aschim er medlem av Norske Kunsthåndverkere.







Ann Kristin Aas - "Å tvinge sammen"

Med prosjektet «Å tvinge sammen» tar Ann Kristin Aas utgangspunkt i gamle tretvinger. 100 år gamle håndlagde tretvinger med solide sammenføyninger (kun tre mot tre) og edelt trevirke, med synlige spor; slitte håndtak, hullganger etter barkebiller, men i god tilstand etter å ha vært oppbevart innendørs fra treet ble hogget ned og frem til nå. Tretvingene kobles inn i hverandre, de holder hverandre fast til en høyreist konstruksjon. Omgivelsene vil lage nye spor i trevirket i løpet av tiden den står ute: en slags samhandling med sitt opphav.

Ann Kristin Aas er født 1976 på Hamar. Bor og jobber i Moss. Har vært yrkesaktiv kunstner siden 2008. Medlem av NBK, NBF og NK. Deltatt på en rekke utstillinger i inn- og utland. Blitt innkjøpt av Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum og Sørlandet Kunstmuseum. Mottatt flerårig arbeidsstipend fra Statens kunstnerstipend. Involvert i kunstnerkollektivet og litteraturhuset House Foundation i Moss og Kunstnerisk råd, Utstillingskoordinator, kunstansvarlig Festivalen Lyse Netter, styret for Norske kunsthåndverkere, jurymedlem i Østlandsutstillingen mm. I det visuelle uttrykket forsøker Aas å belyse ulike problemstillinger i møtet mellom natur og kultur.





Cathrine Kullberg - ”mellom trær”

Hva skjer mellom trærne, hva slags bølger spiralerer gjennom lufta?
Snakker trærne sammen - snakker vi sammen?

Jeg er fascinert av ny kunnskap om trær og planters intrikate kommunikasjon og signalering seg imellom, blant annet det sinnrike systemet av røtter og soppnettverk i bakken - og hentet dette opp fra grunnen og løftet det inn i en luftig installasjon.

Furubordene er 2 meter lange, vokst og vridd (opp til 720 grader rundt egen akse) hos Motved på Dovre. Jeg har arbeidet med å utfordre gammel tre-bearbeidingsteknikk - det er en nyvinning å vri så store tre-emner inn i såpass radikal torsjon.

Cathrine Kullberg (1971) arbeider med stedsspesifikk og bygningsintegrert kunst. Teknikkene er varierte og valgt ut til hvert sted og situasjon - som dampvridning av tre, motivutskjæring i trefinér, keramisk glasstrykk, murarbeider i glasstegl, bearbeiding av tre, metall og ulike plate- og fasadematerialer - ofte med aktiv bruk av lys og translucens. Prosjektene spenner fra installasjoner på fasade og vegg til frittstående objekter, inne og ute.



Petter Ballo - "Gulløye"

En liten åker lapp av svart mold omringet med gjerde av spissede pinner, med blod farget sevje som jager bort utøy og troll. På rekke å rad vokser en melen tørr og knudrete knoll. Selvstendig og sterk som sjelden klager, på skrinn blaut torv eller snegler som gnager. Men kan jo kreve det gamle greve litt varme og svette å så vokser dem seg tette. Kvesse kniven å tygges strå, vente på himmelplogen gåsa grå. Og skal de klare vinterens herke, må du grasset slå, så blir dem sterke. Når hesten atter temmes og jorda så vendes, da ligger de der klonede vesener sjarmerende små, gule grå. Ser ut som dårlig vandel men metter godt å smaker mandel, servers til alle slags retter både til nisser å vetter.

Petter Ballo, f 1979, er utdannet ved Statens kunst- og håndverksskole i 2005, med hovedfagsgrad fra Institutt for farge. Ballo har også vært med på å bygge opp og drive de kunstnerstyrte galleriene Podium og 1857 i Oslo samt et scenekunststudio i Brasil/Sao Paulo. Ballo arbeider i brytningspunktet mellom ulike kunstneriske scener og teknikker. Hans presentasjoner inkorporerer elementer fra billedkunst, dans, teater, musikk, film og teknologi. Dette gir arbeidet en kompositorisk kompleksitet snarere enn en rigid kategorisering.

Inspirert av miljøene han jobber i finner verkene sin form under den fysiske delen av arbeidsprosessen. Han gjør arbeider som innebærer sosial interaksjon, verket finner sin helhet gjennom betrakterens reaksjon.



Hilmar Fredriksen - "Veiviser"

Det er jo slik at ting blir til mens du går , så også med "Totem" som ikke lenger er "Totem", men "Veiviser". Som den nå står kan den se ut som et veiskilt. Plassering og størrelse gjorde at den måtte døpes på nytt da jeg hørte at Werglandshaugen i sin tid var Norges største veikryss, med en pilgrimsleid. Mitt utgangspunkt er som oftest tilfeldig hvor det starter med restematerialer og en form for, som oftest strengt geometrisk, lek. Menig legger seg på under veis, så også her.

Hilmar Fredriksen (f. 1953) er en pioner innenfor performance og konseptkunst i Norge. Han var også blant de tidligste kunstnere som arbeidet med samme tyngde innenfor helt ulike uttrykksformer: maleri, objekt, video, installasjon, konseptkunst og performance.

I sitt verk har Fredriksen ikke bare vekslet mellom mange ulike uttrykksformer, men også hentet inspirasjon fra de forskjelligste kilder. Mange av disse kildene stammer fra religion, myte og mystikk. Men Hilmar Fredriksen er ingen «malende munk». Han beveger seg ganske uanstrengt mellom momenter fra hverdagslivet og interessen for mystikk og religion.

Audun Eckhoff
Administrerende direktør i Stiftelsen Lillehammer museum



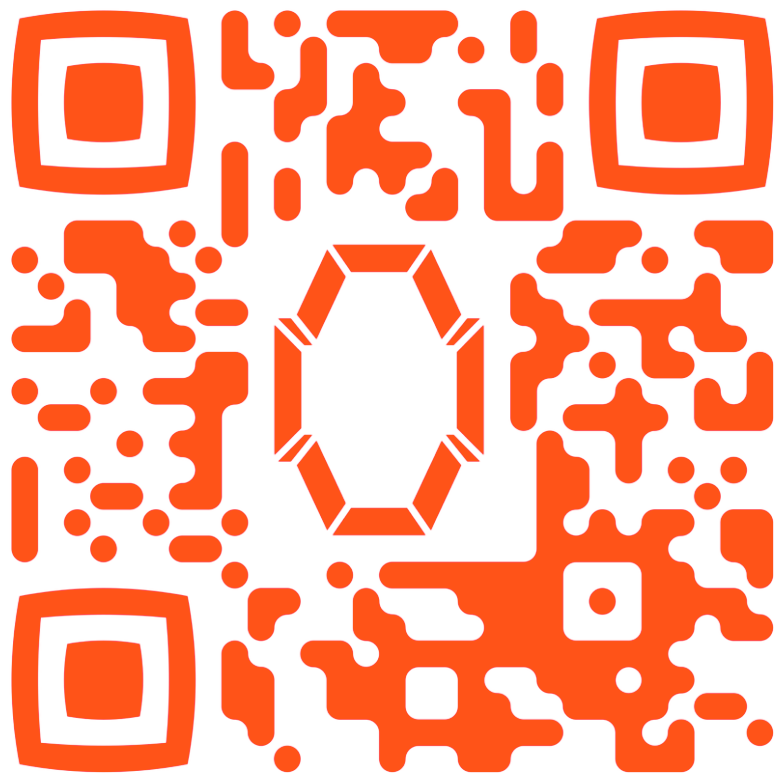
Beate Einen - ”Blå ballong”

”Blå Ballong” er en personlig refleksjon over vår samtid, hvor jeg observerer en økende fremmedgjøring fra livets kjerneverdier. Det å leve livet til det fulle, være til stede i øyeblikket og spille på lag med naturen og omgivelsene våre. Digitaliseringen har ført til at mange barn i Norge, allerede på barneskolen, tilbringer opptil 10 timer om dagen foran skjermer, med begrenset fysisk aktivitet. Denne utviklingen påvirker både barn og voksne, som nå bruker mindre tid på å utfolde seg fysisk og kreativt. Jeg anser dette som en bekymringsfull utvikling med potensielt store negative konsekvenser. I en tid preget av global uro, usikkerhet og fremmedgjøring trenger vi også en motvekt i form av drømmer og kreativitet. Skulpturen representerer en oppfordring til å gjenopprette forbindelsen med våre kjerneverdier og minner oss om viktigheten av å drømme, leke og å tørre å være oss selv. ”Blå Ballong” inviterer betrakteren til å reflektere over egen livsstil og inspirerer til å søke balanse og mening i en digital tidsalder.

Beate Einen (f.1979), har MA i glass fra Sunderland University, UK, og treårig teknisk utdanning fra Glasskolan Kosta i Sverige. Einen er etablert med atelier/verksted på Askøy like utenfor Bergen. Hun har arbeidet med et bredt spekter av arbeider; bruksglass, skulpturelle objekter, stemningsbelysning og stedsspesifikke installasjoner. Hennes verk finnes bl. i samlinger hos; Nasjonalmuseet, Nordenfjeldske kunstindustrimuseum, KODE, diverse ambassader, Europarådet mm. Einen arbeider i grenselandet mellom kunst, design og håndverk. Hun har blant annet stilt ut ved Sotheby's og Saatchi Gallery i London, Sofa i Chicago og Maison & Objet i Paris med flere.







En stor takk til;

Alle kunstnerne som setter økonomiske utfordringer til side for å delta på dette prosjektet.

Annicken Thrane-Steen og Wergelandshaugen kulturdestinasjon for å la oss skape dette prosjektet. Det er utfordrende å drive steder hvor målet er å gi et kulturtilbud. Vi håper at dette er et sted for fremtiden.

Kurator Jim Darbu og Ole Fredrik Hvidsten, Studio Halv, som setter i gang og gjennomfører prosjektet

Sandra Olsen for gode fotografier av prosjektet

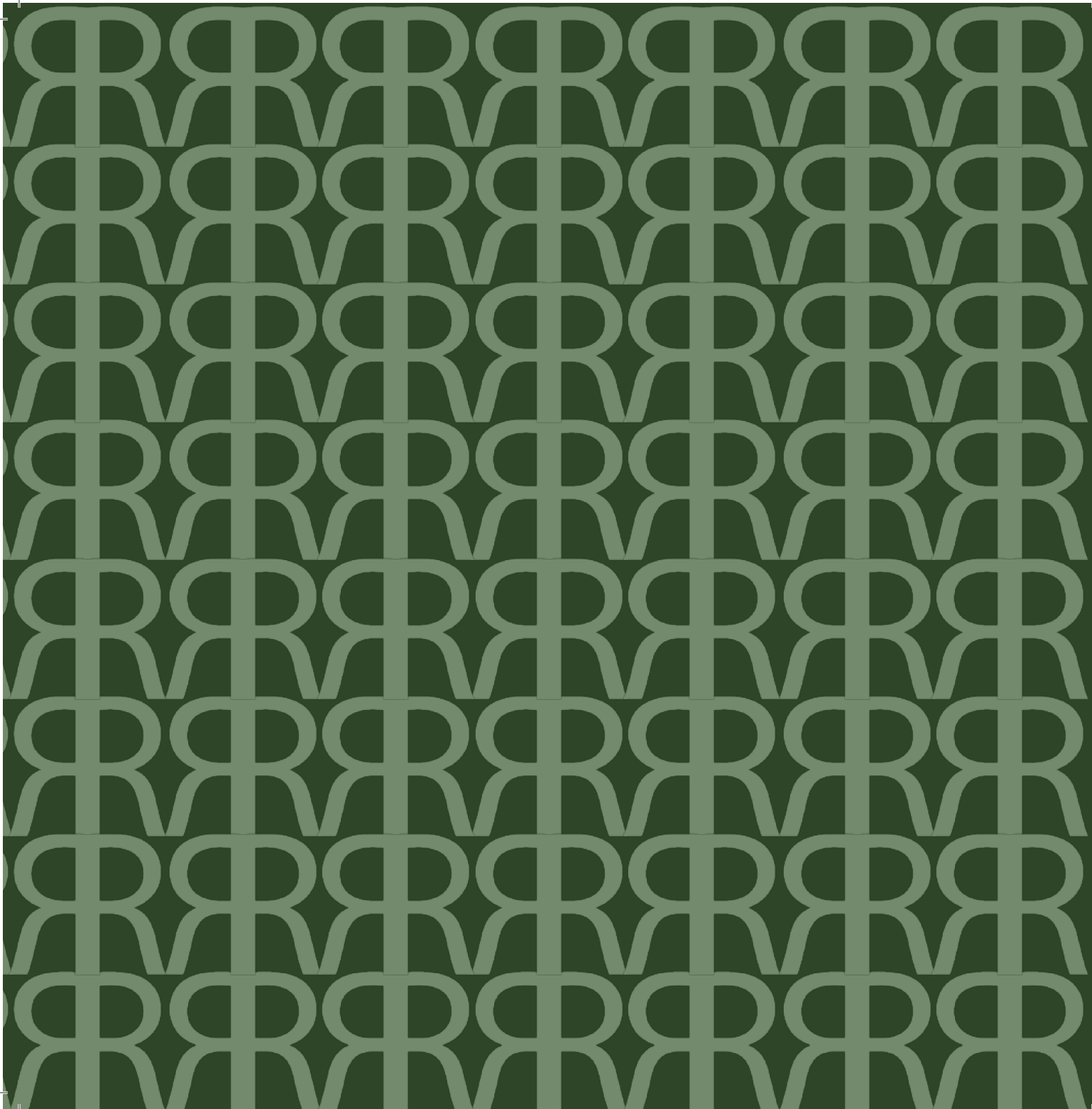
Ole Fredrik Hvidsten for visuell utforming

Trykk av; Aksell

Støttet av;



Norske
Kunsthåndverkere





SkulptuRute
2024 - 2025



SkulptuRute
2024 - 2025

